

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Exemplar synodicorum Theodori sanctissimi patriarchae Hierosolymorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

vnita, omnino partitionem non recipit. Vnus enim Deus est, quia deitas vna famosissime prædicatur, & in Trinitate personarum cognoscitur. & neque secundum quod vnus Deus & vna deitas est, diuidendus & in tres Deos dispertiendus: Ariatorum enim est ista impietas. neque secundum quod tres vnus Deus est & cognoscitur, etiam substantiæ tres prædicantur, & Pater & Filius & Spiritus sanctissimus dicitur, contractus vel compactus, & in vnam se commiscens substantiam: Sabellianorum enim est ista nequitia. & ideo bene a deiloquis sancitum est, monadè quidem nos debere sapere in vna & in singulari deitate, Triadem vero in inconfusis tribus substantiis. non autem alium vnum Deum præter tres personas agnoscerimus; neque tres Trinitatis vnus substantiæ personas, quæ sunt Pater & Filius & Spiritus sanctus, alias præter vnum Deum scimus. Et propterea vnum tria, in quibus deitas est, prædicamus; & tria vnum, quorum deitas est, annuntiamus: imo vt verius dicatur, quæ tria deitas & est & agnoscitur.

Philip. 2.

Credimus autem & in vnum eiusdem sanctæ consubstantialis Trinitatis Dominum nostrum Iesum Christum: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, vt ait Apostolus, esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens. Patri enim cum sit consubstantialis atque confessor, in nouissimis temporibus non est dedignatus nasci ex sancta & intemerata domina nostra

παντελή μερισμόν οὐ παροίεται. εἰς ἓν θεὸς ὄντων, ὅτι καὶ θεότης μία διαπερισώως κηρύσσεται, καὶ ἐν τριᾷ θεοσωπῶν γνωρίζεται. καὶ οὔτε καθ' εἰς θεὸς ὁ θεὸς καὶ μία θεότης ὄντων, διαίρειται, καὶ εἰς τρεῖς θεοὺς μερίζεται. Ἀρειανῶν ἢ τὸ δυσάθετον. οὔτε καθ' οὐδὲν εἰς θεὸς ὄντων καὶ γνωρίζεται, καὶ ὑποστάσεως τρεῖς καταγγέλλεται, καὶ πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ πνεῦμα πάντων λέγεται, συσελλομένου ἢ συναπτόμενου, καὶ εἰς μίαν ἐαυτὸν συναλείφω ὑπόστασιν ὅτι Σαβελλιανῶν τὸ αἰόνημα. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἁλῶς τῆς θεολογίας τεύχεται, μονάδα μὲν ἡμᾶς φρονεῖν ἐν μιᾷ καὶ ἐνιαίᾳ θεότητι, τριᾷ δὲ τῆς ἀσυγχύτου τριῶν ὑποστάσεων. ἐκ ἄλλου δὲ ἓν θεὸν παρὰ τὰ τελεῖα γνωστικῶν παροίεται. οὔτε τὰ τελεῖα τῆς τριᾷ ὁμοουσία παροίεται, ἀπὸ ὄντων ὁ πατὴρ, ὁ υἱὸς, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἕτερον ἄλλου ἓν θεὸν ὁμοουσίως, καὶ διὰ τῆς τοῦ ἐν τὰ τελεῖα τὰ ἐν οἷς ἡ θεότης, κηρύσσεται. καὶ τὰ τελεῖα ἐν, ὧν ἡ θεότης ὄντων, ἕξ ἀγγέλλεται. ἢ πόγε ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἂν ἡ θεότης ὄντων ἐκ γνωσκείται.

Πιστεύομεν ἃ εἰς ἓν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγίας ὁμοουσίου τριᾶδος κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχὼν, οὐκ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο, φησὶν ὁ ἀπόστολος, τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφῶν δούλου λαβὼν. τῷ πατρὶ ἢ ὡν ὁμοουσίος τε καὶ ὁμογενής, ἐπιθέτων ἢ ἡμεῶν ἐκ ἀπείκτιστο τελεῖα ἐκ τῆς ἀγίας καὶ παναγαθῆς διαποιήσεως ἡμῶν θεοτόκου, σαρκὰ λαβὼν ἕξ αὐτῆς ἐκ

Dei genitrice, carnem ex ea sumens

ANNO
 CHRISTI
 787.

χωμδίνω ψυχῇ λογικῇ τε ἐνοεῶν, ἀ-
 παρχῶ τῆς ἡμετέρου φρεσμάτος, οὐ
 σπειριατικῶς, ἀλλὰ δημιουργικῶς διὰ
 τῆς ἀγίου πνεύματος. Ἐ οὕτω παρῆλ-
 θεν εἰς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων. ὁ θεὸς λό-
 γος, τέλειος φύσις θεὸς ὢν, γέγονε φύ-
 σις τέλειος ἀνθρώπου ὁ αὐτὸς, οὐ τρα-
 πείς πλὴν φύσιν, οὐδὲ φαντάσις πλὴν
 οἰκονομίαν, ἀλλὰ τῆς ἐκ τῆς ἀγίας ᾠ-
 θείου ληφθείσης λογικῶς τε ἐνοεῶς
 ἐψυχωμένη σαρκί, Ἐ ἐν αὐτῇ ἔει-
 ναι λαλοῦσι ἐνωθεῖς καθ' ἑαυτοὺς ἀ-
 συγχύτως, ἀδιαμέττως· μὴ μεταβα-
 λῶν πλὴν τῆς θεότητος αὐτῶν φύσιν εἰς
 πλὴν τῆς σαρκὸς οὐσίαν, μήτε μὴ πλὴν
 οὐσίαν τῆς σαρκὸς αὐτῶν εἰς πλὴν φύσιν
 τῆς αὐτῶν θεότητος. δύο ποιητοῦ φύ-
 σις ἀτρέπτως ἀλλήλας ἐνωθεῖσαι ἐν
 μιᾷ τῇ τῆς θεοῦ λόγου ἑσώπασθαι, ἕνα
 ἕκον ἐκείνον ἡμῖν ἐνωθεῖσαι ὁρατὸν καὶ
 ἀόρατον, θνητὸν Ἐ ἀθάνατον, περὶ ἑρα-
 πτόν ᾧ αὐτὸν Ἐ ἀπετέλεσαν, θεὸν τέ-
 λειον Ἐ ἀνθρώπον τέλειον, ἐν δύο φύ-
 σεσι γνωστοὶ ὁμοῦ, Ἐ ἐν δύο ἀπέξου-
 σίαις ἐνεργείαις προσκυνοῦμενον καὶ
 θελήσαν. οὐ γὰρ ἀν' ἐπήρησε θεϊκῶς
 ἐκ ὧν φύσις θεός οὐδ' αὖ πάλιν ἀνθρώ-
 πινος, εἰ μὴ φύσις γέγονεν ἀνθρώπου.
 ποδὸν ὁμολοῦσθαι τ' ὄντως ὄντα θεόν
 τε Ἐ ἀνθρώπον διὰ πλὴν ἡμετέρου σωτη-
 ρίαν σαρωθεῖσαι, καὶ θανάτου γεύσα-
 σθαι σαρκί, ταφῆν τε περὶ ἡμερον κα-
 ταδέξασθαι, Ἐ ἀνάσθαι ἐκ νεκρῶν
 τῆς οἰκείας δυνάμει θεότητος, ᾧ ἄδελφον
 συλβῶσαντα, καὶ τὸν ἀπὸ αἰῶν ᾧ
 δεσμίοις ἐλβεθέσαντα, καὶ εἰς οὐ-
 ραν οὐρανὸν ἀναληφθεῖσαι, καὶ ἐν δεξιᾷ
 καθεσθῆναι τῆς πατρὸς, καὶ ἦξοντα
 καὶ πλὴν φωνῆ τῆς ἀσωμάτων πρὸς
 τετρα Πατρὸς sedisse, & venturum secundum vocem incorporealiū

animatam anima rationabili &
 intelligibili, primitias massæ
 nostræ, non feminatam, sed con-
 ditam per Spiritum sanctum.
 Ita procedens vnus ex duobus
 contrariis Deus Verbum, cum
 perfectus natura Deus existeret,
 factus natura perfectus homo
 idem ipse, non mutans natu-
 ram, neque simulans dispensa-
 tionem; sed carni rationabili-
 ter & intelligibiliter * ex fan-
 cta virgine sumptæ, & in ipso
 vt esset fortitæ, vnitus est per
 subsistentiam inconfuse ac in-
 diuise; non transferens deitatis
 suæ naturam in carnis substan-
 tiam, sed neque substantiam
 carnis suæ in naturam suæ dei-
 tatis. Duæ igitur naturæ in-
 conuertibiliter inuicem aduna-
 tæ in vna Dei Verbi subsisten-
 tia, vnum Filium & Dominum
 nobis demonstrauerunt visibi-
 lem & inuisibilem, mortalem
 & immortalem, circumscri-
 ptum eundem & incircum-
 scriptum, Deum perfectum &
 hominem perfectum, in dua-
 bus naturis agnoscendum, &
 in duabus liberis operationi-
 bus & voluntatibus adoran-
 dum. Nam non vtique opera-
 retur diuine, nisi esset natura
 Deus: neque rursus humane, nisi
 natura fieret homo. Hunc con-
 fitemur, qui vere est Deus & ho-
 mo, propter salutem nostram
 crucifixum fuisse, & carne mor-
 tem gustasse, sepulturamque
 trium suscepisse dierum, & re-
 surrexisse a mortuis propriæ po-
 tentia deitatis, infernum dispo-
 liasse, & eos qui a sæculo vin-
 cti fuerant, libertate donasse,
 in cælos ascendisse, & in dex-

Contra-
 rias vocat,
 quia visi-
 bilis vna &
 mortalis
 est, altera
 inuisibilis
 & immor-
 talis, vt ipse
 paulo infra
 se explicat.
 * Gr. ani-
 mataz

ANNO
 CHRISTI
 787.

Ad. 1.

ad apostolos delatam, in secundo suo aduentu iudicare viuos & mortuos. Confitemur autem & mortuorum in nouissima die per vocem archangelicæ tubæ resurrectionem, & operum a nobis bene vel aliter gestorum, iuste Christo Deo nostro iudicante, retributionem, & in futuro æternam vitam & terminum non habentem.

Suscipimus autem, & firmamus, & alacriter amplectimur sanctas & vniuersales sex Synodos, quæ per Spiritum sanctum contra omnem congregatæ sunt hæresim in diuersis locis atque temporibus, quas vniuersæ sub sole orthodoxorum ecclesiæ magna voce prædicantes, rectis ac diuinitus inspiratis earum dogmatibus fulciuntur, recipientes quos illæ recipiunt, & abiicientes quos ipsæ abiiciunt. Et prima quidem apud Nicæam celebrata trecentorum decem & octo sanctorum patrum Synodus in depositionem Arii a furia cognominati, & ipsius animas corrumpentium blasphemiarum: quem vt diuiforem insanum, & inconfusæ inciforem deitatis, & Filium Patris creaturam garrula verbofite fatentem, per quem profecto cuncta creata, & ex non existentibus vt essent producta sunt, anathematizauit cum omnibus consentaneis eius, & procul a diuinis sacrariis pepulit, prædicans Dominum nostrum Iesum Christum ante omnia sæcula de Patris substantia & subsistentia, sine tempore ac sine fluxu natum, confubstantialem Patri & sancto Spiritui existentem: & per symbolum, id est, fidei rectæ confessionem, omne Christi dispensationis edocuit ex-

τῶν ἀποστόλων, ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῶν
 ᾠροσίᾳ κρίναι ζῶντας & νεκρούς, ὁμο-
 λογησόμενοι δὲ καὶ πάλιν τῇ νεκρῶν ἐν τῇ
 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ διὰ φωνῆς ἀρχαγγελι-
 κῆς ἀναστήσεσθαι, & πάλιν τῇ
 βεβαιωμένων ἡμῖν ὡς ἢ ἐπέφερος ἐργον-
 των, κρίσις δικαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
 αὐταπόδοσιν, καὶ τῷ μέλλοντος αἰῶνος
 ζωῆν τέλος ἐκ ἔχουσαν.

Δεχόμεθα ὃ ἐστὶν ἐργον, & ἐκδύ-
 μως ἀσπαζόμεθα τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμε-
 νικὰς ἐξ ἑξῆς συνόδους, τὰς διὰ πνεύματος
 ἀγίου καὶ πάσης συναθροισθείσας ἀιρέ-
 σεως ἐν διαφόροις τόποις & χρόνοις· αἱ
 καὶ καθ' ὅλης τῆς ὑφ' ἡλίου τῆς ὀρθο-
 δόξων ἐκκλησίας διαπεριστώσιν κηρύττει-
 σαι, τοῖς ὀρθοῖς & θεοπνεύστοις αὐτῶν ἐπι-
 στήσοις δόγμασι, δεχόμεθα οὐκ ἀπο-
 δεχόμεθα, & ἀποβαλλόμεθα οὐκ ἀπο-
 βάλλονται, καὶ προσήκει μὲν ἢ ἐν Νι-
 καίᾳ συναγερθεῖσα τῇ τῆς ἀγίων πα-
 τέρων συνόδου ἧτι κατεπαύσατο Ἀρείου
 τῆς τῆς μαρίας ἐπινοήσεως, καὶ τῆς αὐτῆς
 Ἰουλοφθόρου βλασφημιῶν. ὃν ὡς
 διακρίπτει, & τῆς μιας & ἀσυγχύτου κα-
 τατομῆς θεότητος, & ὡς ἡὸν τῆς πατρὸς
 κτίσμα βασιλοκρατοῦντα, ὅτι οὐκ ἐκ
 πάντων ἐκπέσει, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ
 εἶναι παρήχθη, ἀειθεμελίωσεν, καὶ τῶν αὐτῶν
 ὁμοφρονῶν, καὶ πόρρω τῶν αἰῶν ἀνακτό-
 ρων ἀποσφενδονήσεν, διαπίπτουσα ὡς
 κύνελον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ πάντων
 τῶν αἰῶνων ἐκ τῆς πατρὸς ὑστάτας καὶ ἰσο-
 στασεως ἀχρόνως, ἀρρήτως ζῆντην-
 τας, & ὁμοῦσιον τῷ πατρὶ πεφηνότα καὶ
 τῷ ἀγίῳ πνεύματι· & διὰ συμβόλου,
 ἧτοι πίστεως ὀρθῆς ὁμολογίας, πάντες τῆς
 κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας τρανῶς ἐκ-

ANNO
 CHRISTI
 787.

διδάξασα

patrum Synodus anathematizavit, vna cum animam lædentibus deliramentis eius; vnum Filium ex Patre ante sæcula illuxisse, & eundem in nouissimis diebus de intemerata virgine ac Dei genitrice Maria natum fuisse, naturam nostram indutum edocens, & Deum perfectum & hominem perfectum eundem Filium Dei denuntians, id est, vnum Filium & Christum & Dominum, & absolute vnam naturam Dei Verbi incarnatam: quod significat duarum naturarum vnitionem, quæ per subsistentiam facta est. Dei vero genitricem proprie ac per veritatem sanctam Mariam nominari legitime statuit. Opportunissime autem Calchedone diuinitus collecta orta est Synodus sexcentorum triginta sanctorum patrum in depositio- nem deceptæ hæreseos confusas Christi naturas perhibentis: quam primus insensatus Eutyches ex insipientia sua instituit, in vno Christo duas naturas inconuertibiliter vnitas abnegans, & vnam naturam ex duabus factam & compositam prodigiose coniiciens. qui & Dioscorum noxium fautorem & defensorem habens, orthodoxorum dogmatum calumniator, & veritatis hostis inuentus est. Sed hos ambos Synodus sancta destruxit, & deliras vocum nouitates eorum seueris cum illis anathematibus subdidit, prædicans Christi veri Dei nostri duas naturas inconfuse, inconuertibiliter & incommutabiliter vnitas in vna subsistentia sua; perfectumque in deitate simul eundem & in humanitate

πατέρον ἀνεδέμασσε σῶδοθ, καὶ τὰ ψυχολογικὰ ἀνὰ ληρήματα, ἕνα υἱὸν ὅτι ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων ἐκλάμψαντα, καὶ ὅτι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάτων τῆς ἡμερῶν ἐκ τῆς ἀρχαίου γυνηθέντα πατρὸς καὶ θεοτόκου Μαρίας, τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀμφιασάμενον διδάσσα, καὶ θεὸν τέλειον ἔαυθροπον τέλειον ὅτι αὐτὸν υἱὸν ἔθεο καταλείσσα, τοῦτέστιν ἕνα υἱὸν ἔχεισὸν καὶ κρείον, καὶ ἀπλῶς μίαν φύσιν τῆ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην. ὅτι σημαίνει τὴν τῆς δύο φύσεων καθ' ἑαυτῶσαν ἕνωσιν. θεοτόκον δὲ κρείως ἔχει τὴν ἀλήθειαν τὴν ἀγίαν Μαρίας νενομοθέτηκεν ὀνομάζεσθαι. δικαιοπάτα δὲ καὶ ἡ ἐν Καλχηδόνι θεοσύλλεκτη ἀπάτα καὶ σῶδοθ τῆς χλ'. ἀγίαν πατέρον, ὅτι κατὰ τὴν τῆς συγχρηστῆς τῆς Χεισοῦ φύσεων πεπληρωμένης αἰρέσεως. ἡ ὁμοιωσις ὁ ὁμοιωσὶς εὐτυχῆς ἔαυθροσις ὁμοιωσῆσθαι, τὰς ἐν τῷ ἐνὶ Χεισοῦ δύο φύσιν ἀσπρέπῶς ἡνωμένης ἀσπρευμένη, ἔμιαν φύσιν ἐκ τῆς δύο γρηγοριῶν τετραευμένης σῶδοθ. ὅς ἐστιν Διόσκορον ὅτι ἀλιπῆρον σωμασῆν καὶ διένδικον ἔχον, τῆς ὁρθῶν δογματῶν κατήγορος, ἔστιν ἀλήθειας ἀπάτα ὁμοιωσις. ἀλλὰ τοῦτοις ἀμφω ἡ ἀγία καταλέλυκε σῶδοθ, καὶ τὰς λήροις * νενοφωσίας αὐτῶν ἀσπρευμένη ἀναδέμασσε σῶ αὐτοῖς κατὰ πέβαλε, κηρύξασα τὰς τῆ Χεισοῦ τῆ ἀληθινοῦ ἡμετέροιο δύο φύσιν ἀσπρευμένης, ἀσπρέπῶς, ἀμεταβλήτως ἡνωμένης ἐν τῇ μιᾷ αὐτῆς ἑαυτῶσθ. τέλειον τε ὅτι αὐτὸν ἐν θεότητι ἑαυτῶσθ καὶ ἀσπρευμένη, ἐκ δύο τε καὶ ἐν δυοῖ

* vanitates
Gr.

καὶ L

ANNO CHRISTI 787.

γωελζυμνον φύσει. πρὸς τούτοις δὲ
 ἔτι τῶν μυστηρίων Νεστορίου διαίρε-
 σιν, ἃ αὐτὸν ἐκείνῳ σὺν τοῖς ἀπὸ σύμ-
 φροσιν ἀπεκήρυξε. κατέλιπε δὲ καὶ τὴν πέμ-
 πτην συγκεκρότηται συνόδου ἐν τῇ δεσπο-
 ζούσῃ τῶν πόλεων, ῤξδ. ἀγίων πατέ-
 ρων ἁριθμὸν ἄποσώζουσα. ἥ τις ὑπὸ ἑ-
 αὐτῷ ἀγίου πνεύματος προδηρομένη, τὰς
 πρὸ αὐτῆς ἀνηγενημένας ἀγίας τέσσα-
 ρας συνόδους ἐπέκωρσε, ἃ τούτων τοῖς
 ὁρτοῖς ἐπικολούησε δόγμασιν, ἀναθε-
 ματίασα Νεστορίον, Εὐτυχέα, Θεό-
 δωρον **Ⓞ** Μοψουεσίας σὺν ταῖς βλα-
 σφημίαις αὐτῶν. ἐπὶ τῷ Οὐελζυμνῷ, καὶ
 Εὐαγγριῷ, Διδύμῳ, ἃ πάσας τὰς μυ-
 θώδεις καὶ ἑλλωμίας ἀπὸν τερατολο-
 γίας, τὴν τε λεγομένην Ἰβὰ Ἰππολιτῶν
 πρὸς Μαρῖν **Ⓞ** Γέροισιν, ἃ τὰ συλ-
 λεγμένα Θεοδορείου, ἃ καὶ τῶν ὁρ-
 τῶν δαδέκα κεφαλαίων τῶν ἐν ἀγίοις
 Κυρίλλου συνεγράφησαν.

Μεθ' ἧς ἡ ἀγία ἔκτη συνόδος
 ὡσαύτῃ ἀλλ' **Ⓞ** Ἰερουσαλὴν ἡλίου, τῶν
 σπθ'. ἀγίων πατέρων, τὴν βασιλί-
 δα πόλιν λαχοδοσα κατέπαυσιν. ἐν
 ἣ κροτηθεῖσα, σὺν δύο ἀντιθέτοις θε-
 λήσεσιν καὶ ἐνεργείαις ἵππῃ τῆς ἐνσαρ-
 κτου οἰκονομίας Χριστοῦ τῶν θεῶν ἡμῶν
 ἀπαρνούμενοις, καὶ μίαν θέλησιν καὶ
 μίαν τερατευομένην ἐνέργειαν τῆς τῶν
 σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θεότητος τε
 ἃ ἀϊθεροπότητος, ἀνεθεματίασε. τούτῃ
 Σέργιον, Πύρρον, Γέρον, Κόρον, Ονώ-
 ριον, Θεόδωρον **Ⓞ** τῆς Φαρανί, καὶ Γο-
 λυχρόνιον **Ⓞ** ληρήσαντα γέροντα, καὶ
 πάντας σὺν θεματίσαντας, ἢ θεματίζον-
 τας, ἢ θεματίζειν πολυμήτας μίαν θέλη-
 σιν ἃ ἐνέργειαν ἵππῃ δύο τῶν Χριστοῦ
 φύσεων. εἰ γὰρ, ὡς πρὸς ἐφῆσθη, σφός,
 naturis noscendum. Præterea &
 nequam Nestorii diuisionem,
 & ipsum quoque cum sibi con-
 sentientibus abdicauit. Dein-
 ceptus autem & quinta conuenit
 Synodus in dominante ciuitati-
 bus, centum sexaginta quatuor
 sanctorum patrum numerum
 saluans: quæ ab ipso sancto Spi-
 ritu acta, ante se celebratas san-
 ctas quatuor Synodos roborauit,
 & earum recta dogmata se-
 quens, anathematizauit Nesto-
 rium, Eutychem, Theodorum
 Mopsuestiæ cum blasphemis
 suis: adhuc etiam & Origenem,
 & Euagrium, Didymum quo-
 que, & omnia fabulosa & pa-
 gana atque prodigiosa ipsorum
 eloquia, nec non & epistolam
 quæ dicitur Ibæ ad Marim Per-
 sam; & conscriptiones Theo-
 doreti, quas contra recta duo-
 decim capitula sanctæ memo-
 riæ Cyrilli conscripsit.

Postquam sancta sexta Syno-
 dus quemadmodum alius sol-
 emicuit, ducentorum octo-
 ginta nouem sanctorum pa-
 trum, regiam urbem fortita pro-
 requie. in qua celebrata, eos qui
 duas proprias voluntates & o-
 perationes in dispensatione car-
 nis Christi Dei nostri denegant,
 & vnam voluntatem & vnam
 portentose asserunt operatio-
 nem Saluatoris nostri deitatis
 pariter & humanitatis, anathe-
 matizauit: id est, Sergium, Pyr-
 rhum, Petrum, Cyrum, Hono-
 rium, Theodorum Pharanita-
 num, & Polychronium delirum
 fenem, atque omnes qui defi-
 nierunt, vel definient, aut de-
 finire præsumunt vnam volun-
 tatem & operationem in dua-
 bus Christi naturis. Si enim, vt quodam in loco quidam sapiens ait,
 Concil. Tom. 19.

fine voluntate & sine operatione humanam Domini naturam dimiserimus, vbi perfectionem in humanitate saluabimus? Duas igitur voluntates & duas operationes congruentes duabus Christi naturis, vt naturalia earum coaptantes idiomata, sic magnum salutaris dispensationis mysterium luculenter explanauerunt, & orthodoxam fidem omnium ecclesiarum Dei sine calumnia sineque dubitatione recte sapientibus seruaerunt. Has sanctas sex Synodos solas esse vniuersales nouimus, aliam post has non admittentes Synodum. neq; enim delictum est quid ab apostolicis traditionibus, vel paternis seu legitimis editionibus, egens correctionis, vel cuiuslibet ornamenti quoquomodo. Omnes itaque male sentientes hæreticos, tamquam fatoris zizaniorum fatanæ discipulos, & animas corrumpentes ministros, ab horum malo vertice, videlicet Simone mago, vsque ad eorum detestabilem caudam: & vt complexiue dicamus, ceteros omnes ex tota prorsus anathematizamus anima simul & mente: maxime illos, quos prælatæ sanctæ & vniuersales sex Synodi anathematizauerunt, vna cum Seucro Acephalorum * auctore, id est, eorum qui Christum vnus naturæ esse fatentur. Quin & Petrum respicio cognomento Cnaphæa, qui in trisagio hymno argumentum apponere ausus est, & passionem impassibili applicare deitati præsumpsit; & omnes qui blasphemiam eius sectantur. Non autem refutamus,

* duce

ἀδελφὸν τε ἔανενέργητον πλὴν αἰθέρο-
πίνω τῆ κελεύου φύσιν παρήσομεν, ποδ
ἢ τέλειον ἐν αἰθέροπότῃ σέσωσαι; δύο
ποίνω θελήσῃς καὶ δύο ἐνεργείας κα-
ταλλήλους τῆς δυοῖ Χριστοῦ φύσειν,
ὡς φισιὰ ἀπὸν πρῶσαρμόσαντες
ιδιώματα, οὕτω ἢ μέγα τῆς σωτη-
ρίου οἰκονομίας μυστήριον σαφέστατα
διεπραΐωσαν, καὶ ἢ ὀρθόδοξον πίστιν πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν τῆ θεοῦ ἀνεπηρέ-
σῶν τε καὶ αἰαμφίβολου διεσώσαντο
τοῖς ὀρθόδοξοι. πάντας τὰς ἀγίας ἐξ
σωόδοις καὶ μόνας οὐσας οἰκουμρι-
καὶς ἑπτάμετα, ἄλλω μὲν τῶν οὐ
πρῶσῃ μῆμοι σωόδοι. οὐδὲ γὰρ ἔσο-
λέλειπται π τῶν ἀποστολικῶν παρα-
δόσεων, ἢ πατρικῶν ἐννόμων ἐκδο-
σεων, θεόμῆμον διορθώσεως, ἢ τῶ οἰασ-
οῦν ἑπτακοσμήσεως οἰοσθήποτε ἕξῃς.
πάντας τοιγαροῦν ἑὸν κακόφρονας αἰ-
ρετικοῖς, ὡς ἔσπορεύς τῶν ἱεραίων σα-
τανῶν φοιτητα καὶ ψυχροφθοροῖς μύσας,
ἀπὸ τῆς τοῦτων κακῆς κορυφῆς, Σίμων-
νός Φημι τῆ μαγῆου, μέχει τῆς βδε-
λυροφθῆς αὐτῶν οὐραῖς, συλλήβδω
καθεξῆς ἕξ ὅλης ἀναθεματίζομεν ψυ-
χῆς καὶ διανοίας, καὶ μάλλιστα ὅσοις
αἱ πρῶτα γινόμενα ἀγία καὶ οἰκουμε-
νικαὶ ἐξ σωόδοι ἀνεθεματῶσαν * μὲν
ὦν καὶ Σεβήρῳ ἑὸν τῶν Ἀκεφαλῶν
μονοφισιῶν ἕξάρχον, σωὸν αὐτοῖς ἐκεί-
νοις. ἐπ τε καὶ Πέτρον ἀποκηρύττω-
μα ἑὸν Κναφέα, ἑὸν ἐν τῶ πρῶσῃ
ἡμῶν πλὴν πρῶσθῆκω ἐνδεῖναι
πολησάντα, ἔ πάθος τῆ ἀπαθεί θεο-
πότῃ πρῶσσίψαι δρασωθέντα. καὶ
πάντας ἑὸν παρεπομῆμοις τῆ βλα-
σφημία αὐτῆ. ἐκ ἀποστροφόμετα δὲ,
ἀλλὰ μάλα σέργημεν καὶ ἀποδεδῶ-

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

μετα και τας τοπικας αγιας συνόδους, και τα δια εθνη εν φωνηθεντα αυτους κανονικα καταδωματα, και ψυχοφελη νομοθετηματα. τας δε αποστολικας της εκκλησιας παραδοσεις, διων ημων και προσκυωειν εν αγιοις και απασταξιας δεδιδαγμενα, αποδεχομεθα τε και επιπυσουμεθα, ημεις ος θεαποντας και φιλοις και υιοις θεου χρηματισαντας. η γαρ παρ εν δυνωμονας τησ ομοδοϋλων ημη αποδεξιν εχα της εις θεου κοινον δεσποτιν ωνοιας. ουτοι γαρ αυτοι παμεια θεου και καθαρε καταγωγια γεγονασι, και τα αγίου πνευματου ακηλιδωτα εσοπηρα. αλλα και αι ψυχη αυτων εν χει θεου πεφηνασιν, ως γεγραπται. ζωη γαρ ων ο θεος και φως, και εν χει θεου οντες αγιοι, εν ζωη και φωτι υπαρχεισι. και δια τοδοτο ημω εναντιον κωλειου ο θανατος τησ οστων αυτω. ουτοι ζωντες εν παρησια τω θεω παρεσηκασι. ημερασ σωτηριοις ο δεσποτις χειροσ τα τησ αγίων ημιν παρεχετο λειψανα, πολυτροποι τας ανεργασιασ τοις αδανοσι ηγαζοντα, μηρω δωδασ βρυοντα, και δαιμονασ απελανοντα. και ως φησιν ο μεγασ διδασκαλοσ ε της αδυνασιασ επανυμοσ, τα τησ μηρτυρον οσα νόοισ φυγαδευοισιν, αδονεισ θεραπειουοισι, τυφλοισ τω βλεπειν χελζονται, λεπρωσ και δαυροισι, πειρασμοισ και αυιασ διαλυοισι. ε ταυτα δια χειροσ τω εν αυτοισ ενοικησαντω. εφω δη και καλωσ ο ψαλμοδοσ εκελαθησε. θαυμασοσ ο θεοσ εν τοις αγιοισ αυτω. και αυθις. τοις αγιοισ τοις εν τη γη αυτω. ε θαυμασωσεν ο κυριω παυτα τα θεληματα αυτω εν αυ-

timus etiam locales sanctas Synodos, & correctiones canonicas quæ diuina sunt ab eis inspiratione depromptæ, atque legillationes earum animas illustrantes. Apostolicas autem ecclesiæ traditiones, per quas honorare & adorare sanctos & salutare docemur, suscipimus & amplectimur, venerantes eos ut famulos & amicos atque filios Dei. Honor enim qui circa deuotos conseruorum agitur, probationem habet bonæ voluntatis erga communem exhibitæ Dominum. Isti enim ipsi cellaria Dei & habitacula munda, sanctique Spiritus purissima specula facti sunt. Sed & ipsorum animæ in manu Dei sunt, ut scriptum est. Cum enim vita sit Deus & lux, & sancti quoque qui in manu Dei sunt, in vita & luce profecto consistunt. Et ideo preciosa in conspectu Domini mors sanctorum eius. Isti uiuentes fiducialiter Deo astiterunt. fontes salutare Dominus Christus sanctorum nobis reliquias præbuit, multimode beneficia infirmantibus rigantes, vnguentum suauitatis emanantes, & demones abigentes: & sicut dicit magnus magister & ab immortalitate cognominatus, martyrum ossa languores fugant, infirmos curant, cæcis videre donant, leproso mundant, tentationes & mœores dissolunt: & hæc per Christum qui habitauit in illis. Et bene Psalmista cecinit: *Mirabilis Deus in sanctis suis*. Et rursus: *Sanctis qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates eius*

Sap. 3.

Anast. verb. id est, Athanasius. immortalis enim Græce dicitur abhannatos.

Psalm. 67.

Psalm. 15.

inter illos. Cum his autem & sanctas & venerabiles imagines adorantes amplectimur, id est, Verbi Dei, Domini videlicet & saluatoris nostri Iesu Christi, qui pro nobis incarnatus est, & formam serui suscepit. Cuius imago & figura non deitatis, quæ inconvulle intemeratæ carni eius vnita est, præfert characterem: inuisibilis enim est & incircumscrip-ta & informis diuina natura: *Deum quippe nemo vidit unquam: ipse unigenitus enarrauit:* sed humanitatis eius coloribus facientes iconam adoramus. Apparuit enim Deus super terram etiam cum esset inuisibilis, & visus est, & cum hominibus conuersatus est, & fatigatus est, & esuriuit, & sitiuit lege nostræ, quam suscepit, naturæ. Adoramus Christi iconam, id est, personæ quæ hominibus visa est, non diuina ab hac inuisibili eius diuinitate: absit: sed vnita huic ex summa conceptione. Nam et si dicit Iudæis: *Quid vultis me occidere hominem, qui veritatem locutus sum vobis?* non erat homo tantum, sed & Deus, & dicens: *Ego & Pater unum sumus:* non denegat naturam nostram. humano quippe ore ac organica hæc asserit lingua. Honoramus autem & adoramus etiam intemeratæ eius imaginem sanctæ Dei genitricis & immaculatæ dominæ nostræ, quæ illum ineffabiliter genuit. Honoramus quoque sanctorum apostolorum, prophetarum, bene uincientium martyrum, confessorum, & iustorum tamquam Dei amicorum imagines: non materiæ vel coloribus cultum afferentes, sed per hæc

Philip. 2.

Ioan. 1.

Ioan. 8.

Ioan. 10.

τοῖς. οὐδὲν τούτοις δὲ καὶ τὰς ἀγίας καὶ σεπτικὰς εἰκόνας προσκυνοῦντες ἀπεισιωμέμεθα, οὐδέ τι τῶν δι' ἡμᾶς ἐνανθεσθησαντος θεοῦ λόγου, κωλοῦ δὲ ἡμῶν καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐμορφωθῆναι δούλου λαβόντος. οὐ γὰρ εἰκὼν ἐστὶ ἐκτύπωμα οὐ τῆς θεότητος τῆς ἀδιασπάστως ἐνωθείσης τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῆς σαρκὶ φέρει τὴν χαρακτικὰ ἀόρατος γὰρ ἐστὶ ἀπειληγρησὶς ἡ θεία φύσις, ἐστὶ ἀσημάτιστος θεὸς γὰρ οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε· αὐτὸς ὁ μονογενὴς ἕξηνήσατο· ἀλλὰ τῆς ἀνθεσθησῆτος αὐτῆς χρωματουργοῦντες τὴν εἰκόνα προσκυνοῦμεν. ἐφανή γὰρ θεὸς ὢν ἐστὶ ἀόρατος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὠραθῆναι τοῖς ἀνθεσθητοῖς σινανασραφείας, ἐκκοπίασε, ἐπέπεισε, ἐἐδύνησε, νόμου τῆς ἡμετέρας, καὶ ἡμπερθετο, φύσεως. προσκυνοῦμεν Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, οὐδέ τι τῶν ἀόρατων τοῖς ἀνθεσθητοῖς προσώπου, οὐ κατωρεσμένου τῆς ἀόρατου αὐτῆς θεότητος· ἀπαγε· ἀλλ' ἡμῶν μόνου ταύτη ἕξ ἀρκας συλλήψεως. εἰ γὰρ ἐλέγχετο τοῖς Ἰουδαίοις· τί θέλετέ με δαποκτεῖναι ἀνθεσθητον, ὃς τὴν ἀλήθειαν λελάληκα ὑμῖν; ἐκ τῶν ἀνθεσθητων μόνον, ἀλλὰ ἐστὶ θεὸς, καὶ λέγων· ἐγὼ ἐστὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμεν· ἐκ ἀποφρεῖται τὴν ἡμετέραν φύσιν. τῶν γὰρ ἀνθεσθητων σωματικῆς ἐστὶ ὀργανικῆς ταῦτα διαλέγεται γλώσση. πρῶτον δὲ ἐστὶ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν τῆς αὐτῆς ἀφραστως ἡγνησάσης ἀρχαίτου αὐτῆς μητρὸς, τῆς ἀγίας θεοτόκου καὶ παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν τὴν εἰκόνα. πμῆτέον δὲ καὶ τῶν ἀγίων δαποσόλων, προσφρητῶν τε καὶ καλλινίκων μαρτύρων, ὁσίων τε ἐδικαίων, ὡς φίλων θεοῦ, τὰς εἰκόνας· οὐ τῆ ἕλη καὶ τοῖς χρώμασι τὸ σέβας προσάγοντες, ἀλλὰ διὰ ταύτης

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 787.

τοῖς νοεροῖς ὁμοίαις πρὸς τὸ πρῶτον
 πον ποδηροῦμοι, ἐκείνω πλὴν πηλῶ
 ἀπονεμόντες πρῶτον ἑορταζόμενοι
 Ἐ μέγαν Βασίλειον, ὡς ἡ τῆς εἰκόνης
 πηλῆ ὅτι τὸ πρῶτον διαβάσει.
 πρὸς δὲ τῶν ἐρετικῶν ἀντιζητοῦ-
 νοις ἐ λέγοντας, ὡς οὐ δεῖ τῶν ἀγίων
 πρῶτον εἰκόνας χρῶσι μὴ οὐκ
 οὐκ, εἰδὼν τε ἀνόητος, μάλλον δὲ
 δυσσεβῶς ἀποκαλοῦντας αὐτὰς, λέ-
 γοντες ἴσως τὸ ποιῶσι, ὡς τὰ χερου-
 βιμ, καὶ τὸ ἰλασθῆρον, ἐ ἡ κίβωτος, καὶ
 ἡ τράπεζα, ἀ Μωσῆος ὁ θεοῦ κει-
 τεύματα εἶναι πρῶτον, χρῶ-
 σι μὴ οὐκ, ἐ πρῶτον κεινῶν. κα-
 τηρεῖ δὲ ἡ εἰς γραφὴ τῶν πρῶτον
 κεινῶν τοῖς γλυπτοῖς, ἀλλὰ ἐ τῶν
 θυόντων τοῖς δαίμονι καὶ ἀποβλήτος
 μὴ ἡ τῶν Ἑλλήνων θυσιῶν, ἡ τῶν
 δικαίων ἀπὸ δὲ εἰκόνας. * παρὰ τὰς οὐ
 γραφῆς οὐκ ἔστιν ἡ σελήν εἰκόνων, δεῖ
 ἡμῶν αὐτὰς διὰ τὰ πρῶτον. τούτοις
 οὐκ τοῖς σιωδικοῖς ἡμῶν ἀμφοῖς ἐν-
 τυχάνοντες, ἀγνώστοι, εἰ π ἀρεθῆ ἐν
 αὐτοῖς δεόμενον ὅτι διορθώσεως, μετὰ
 δεῖ ἀφ' ὧν ἡμῶν τῆς ἐν τοῦ διδασχῆς
 ἡμῶν, ἐ ἀντιπεσεῖλαι ἀφ' ἀκλήθην ἵνα
 συμφώνως ἐν τούτου πρῶτον ἀρε-
 θῶντων ἀμφοῖν ἡμῶν τε ἐ ἡμῶν, δεξά-
 ζηται ὁ πατήρ τε ἐ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, νῦν ἐ αἰεὶ ἐ εἰς τῶν αἰώνων τῶν
 αἰώνων. ἀμήν.

Καὶ μετὰ πλὴν ἀγνώστον Πέτρον
 καὶ Πέτρον ὁ Θεοφιλέστατοι πρε-
 σβύτεροι, καὶ τὸν ἐπέχοντες Α-
 δριανὸς τῆς ἀγνώστου πάπα τῆς πρε-
 σβυτήρας Ρώμης, εἶπον· περὶ δὲ μετὰ, ὅτι
 καὶ πλὴν ὁρθῶς ὁμολογηθεῖσαν πρὸς πα-
 τῆρα Ταρασίου τῆς ἀγνώστου ἐ μακα-
 ριωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινου-

intelligibilibus visibus ad prin-
 cipalem adducti, honorem illi
 debitum impendimus: scientes
 secundum Basilium magnum,
 quod imaginis honor ad prin-
 cipalem transeat. Porro quia
 nonnulli contentiosius agunt,
 & dicunt non oportere sancto-
 rum imagines adorare, cum
 sint manufacta; simulacra sto-
 lide has, imo impie nuncu-
 pantes: nouerint qui eiusmodi
 sunt, quod cherubim, & propi-
 tatorium, & arca, & mensa,
 quæ Moyses sacratissimus diui-
 no præcepto construxit, ma-
 nufacta erant, & adorabantur.
 accusat autem diuina scriptura
 eos qui adorant sculptrilia; sed
 & illos qui dæmonibus immo-
 lant. Et quidem abiectum erat
 paganorum sacrificium; sed iu-
 storum acceptum est. Cum er-
 go crassioris scripturæ venera-
 biles imagines sint, oportet eas
 honorare propter principalia.
 His itaque synodicis nostris li-
 benter acceptis, sanctissimi, si
 quid inuentum fuerit in illis
 emendatione indigens, sine in-
 uidia vestræ Deo plenæ doctri-
 næ nos participes facite, & ad
 remittendum ea nobis correcta
 estote precabiles: vt concorditer
 ex hoc fidelibus vtrisque, id
 est, vobis & nobis inuentis, glo-
 rificetur Pater & Filius & Spiritus
 sanctus, nunc & semper & in
 sæcula sæculorum. Amen.

Et post lectionem Petrus &
 Petrus Deo amabiles presbyte-
 ri, & locum tenentes sanctissimi
 papæ Hadriani senioris Romæ,
 dixerunt: Acquiescimus, quia
 secundum fidem, quam recte
 Tarasius sanctissimus & beatif-
 simus patriarcha Constantino-

* ἀπόστολος
 * id est
 ἀπόστολος
 τῶν ἐπι-
 σκόπων, vt cō-
 ficere est
 ex epist.
 Greg. ad
 Germa-
 nū infra.

Psalms. 69.
 Isai. 42.

ANNO CHRISTI 787.

poleos est confessus, & apostolicus papa noster Hadrianus fuscipiens vna cum venerabili sancta Synodo, quæ apud ipsum est, consentit, & eorum quæ ille confessus fuerat, communionem amplexus est. Et benedictus Deus, quia orientis sanctissimi summi sacerdotes concordēs in orthodoxa fide & adoratione venerabilium imaginum sanctissimis Hadriano papæ Romano, & Tarasio patriarchæ nouæ Romæ inuenti sunt. & qui ita non confitentur, anathema sint a sanctis trecentis decem & octo patribus, qui hic ante collecti sunt.

Sancta Synodus dixit: Fiat, fiat, fiat.

Agapius sanctissimus episcopus Cæsareæ dixit: Destinatis ab orientis sanctissimis pontificibus sacratissimis literis ad Tarasium sanctissimum patriarcham, his, tamquam titulum orthodoxiæ fuscipiens, omnibus modis consentio, & communionem recipio: & eos qui ita non sapiunt, anathemati summiferim.

Ioannes episcopus Ephesi dixit: Destinatis ab iis summis sacerdotibus qui in oriente sunt, orthodoxis literis ad sanctissimum & ter beatum patriarcham Tarasium consentimus, & eorum communionem amplectimur. Eos vero qui ita non confitentur, neque adorant, neque recipiunt sanctas & sacras ac venerabiles imagines, alienos existimo apostolicæ ac catholicæ ecclesiæ, atque eos anathemati transmitto.

Constantinus sanctissimus e-

πόλεως ἐὶ ὁ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικὸς πα-
πας Ἀδριανὸς δεξάμενος, καὶ πᾶσαι ἡ
κατ' αὐτὸν ἁγία συνόδος ἐσώχρισε, ἐ
τῆς ἰσῶ' αὐτῶ' ὁμολογηθέντων τῶν κοι-
νωνίαν ἡσπασατο. ἐ βύλορηγος ὁ θεός,
ὅτι ἐ οἱ τῆς ἀνατολῆς ἀγιώτατοι δερχε-
ρεῖς σύμφωνοι ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστι ἐ
τῇ προσκυνοῦσά τῆς σεπλῶν εἰκόνων τοῖς
ἀγιώτατοις Ἀδριανῷ πάπα Ῥώμης, ἐ
Ταρσίου πατριάρχῃ τῆς νέας Ῥώμης,
ἔβρεθσαν. καὶ τοῖς μὴ οὕτως ὁμολο-
γησὶν ἀνάθεμα ἔσω ἀπὸ τῆς ἁγίαν
τρεακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ πατέρων τῆς
ἐν ταῦτα προσεδρασιθέντων.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπε· γήνοιτο, γή-
νοιτο, γήνοιτο.

Ἀγάπιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
Καίσαρειας εἶπε· τοῖς σαλεύει παρὰ
τῆς τῆς αἰατολῆς ὁσιωτάτων δερχε-
ρέων πανίεροισι γράμμασι πρὸς Τα-
ρσίον τὸν ἀγιώτατον ἐ οἰκουμένηκον
πατριάρχῃ, ὡς ἐπὶ τῶν βίσελειας ἀπο-
δεξάμενος, καὶ πάντα ἴσον σοιζῶ, ἐ
τῶν κοινωνίαν ἀποδέχομαι· καὶ ἐδὲ
μὴ οὕτω φρονουῦντας τῶ ἀναθέματι
καθυποβάλλω.

Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ε-
φέσου εἶπε· τοῖς σαλεύει ἀπὸ τῆς αἰα-
τολῆς ἑστὰ τῆς αὐτῶν δερχερέων ὀρ-
θοδόξοισι γράμμασι πρὸς τὸν ἀγιώτα-
τον ἐ τρεισμακχέρον οἰκουμένηκον πα-
τριάρχῃ Ταρσίον συνηθέμεθα, ἐ
τῶν αὐτῶν κοινωνίαν ἡσπασόμεθα. ἐδὲ
ἢ μὴ οὕτως ὁμολογηῦντας, μήτε προσ-
κυνοῦντας, μήτε ἀποδεχομένους τὰς
ἁγίας ἐ ἱεράς ἐ σεπλῆς εἰκόνας, ἄλλο-
τελοῖς ἡγεσθῆμαί τῆς καθολικῆς ἐ ἀπο-
στολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶ ἀναθέματι
αὐτῶν ἑστὰ πέμπω.

Κωνσταντῖν ὁ ὁσιώτατος ἐπί-
σκοπος

ANNO CHRISTI 787.

σκοπος Κωνσταντίας ἡ Κύπρου εἶπεν· ἐν μηδέμῃ ἐννοία παραλλάσσοντα καὶ τὰ νῦν ἀναγνωθέντα γράμματα καὶ ἐκ τῆς ἀνατολῆς πεμφθέντα πρὸς Ταρασίον τὸ ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην τῆς ἑσθῆς ἀναγνωθέντος ὅρου τῆς πίστεως διέφυγον καὶ ἡ ἀνάξιος, τοῖσι σωπῆσι, καὶ ὁμόφρον ἰννομαί, διχόμορος καὶ ἀσπασίμορος πημπικῶς τὰς ἀγίας καὶ σεπίας εἰκόνας· καὶ τὴν καὶ λατρείαν προσκυνησάν μόνῃ τῇ ἱεροσολίμῃ καὶ ζωαρχικῇ τελεῖδι ἀναπέμψω. καὶ εἶπεν μὴ οὕτω φρονουῶντας, μήτε δοξάζοντας, τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐκχωρεῖω, καὶ τῷ ἀναθέματι ὑποβάλλω, καὶ τῇ μετέδῃ τῆς ἀρετῆς τῶν ἐν σαρκὶ ἐσσημασμένων οἰκουμηνῶν Χριστοῦ τῆς ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀναπέμψω.

Βασίλειος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀγκυρας εἶπε· τοῖς σαλεύσι γράμμασιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς πρὸς τὴν αὐτόθεν ἁγιωτάτων ἀρχιερέων πρὸς τὸ ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην σοι καὶ ἐμμένω, καὶ τὰ πρὸς αὐτῶν ὁμολογηθέντα ἀποδέχομαι μὴ πάσης διμείρας ἐπαιρέσεως· καὶ εἶπεν μὴ οὕτω φρονουῶντας ἀναθέματι ὑποβάλλω.

Νικόλαος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· τοῖς ἀναγνωθένσι γράμμασι τῆς ἁγιωτάτου καὶ μακαριώτατου ἀρχιεπισκόπου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, καὶ τοῖς ἀπὸ πεμφθέντων ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ὀρθοδόξων ἀρχιερέων λιβέλλοις σωπῆσαι θεῶν τῶν ἀγίων καὶ σεπίων εἰκόνων, καὶ τὴν κοινωνίαν αὐτῶν ἀποδέχομαι· καὶ εἶπεν μὴ οὕτω φρονουῶντας τῷ ἀναθέματι ὑποβάλλω.

Concil. Tom. 19.

piscopus Constantiæ Cypri dixit: In nullo sensu commutatas literas quæ nunc lectæ sunt, quæque de oriente missæ fuerunt ad Tarasium sanctissimum archiepiscopum & patriarcham, a definitione fidei quam ipse ante confessus fuerat, inueniens & ego indignus, his assentio & concors efficio, suscipiens & amplectens honorabiliter sanctas & venerabiles imagines: atque adorationem quæ per latrariam, id est, Deo debitam feruitutem efficitur, soli substantiali & viuificæ Trinitati impendo. Et qui ita non sapiunt, neque prædicant, a sancta catholica & apostolica ecclesia segrego, & anathemati subiicio, atque portioni negantium incarnatam & salutiferam dispensationem Christi veri Dei nostri transmittito.

Basilii sanctissimus episcopus Ancyræ dixit: Destinatis literis ab orientis sanctissimis summis sacerdotibus ad sanctissimum archiepiscopum & patriarcham consentio & permaneo; & quæ ipsi confessi sunt, admitto cum omni benignitate & voluntate: & qui ita non sapiunt, anathemati submitto.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cyzici dixit: Lectis literis sanctissimi & beatissimi archiepiscopi & patriarchæ, & e diverso missis ab orientis orthodoxis summis sacerdotibus libellis consentio de sanctis ac venerabilibus imaginibus, & communionem eorum recipio: & eos qui ita non sapiunt, anathemati transmittito.

Cc

Euthymius sanctissimus episcopus Sardis dixit: Ut in omnibus veritatem executus, & in traditionibus sacratissimorum apostolorum & patrum educatus, consentio etiam his exarationibus quæ modo lectæ sunt, tam scilicet Tarasii sanctissimi ac beatissimi archiepiscopi & patriarchæ, quam his quæ ad has missæ sunt ab orientalibus patriarchis: & eorum ac meum sensum super sacris dogmatibus & sanctis iconis unum & immutabilem existimo: eos vero qui præter hæc vana loquuntur, & garrunt contra sanctas imagines, & non conueniunt cum sanctissimis patriarchis, hæreticos & peruersos agnosco, & ab eorum communionem longe me pono.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomedie dixit: Secundum missas literas a summis sacerdotibus orientalis dioeceseos ad sanctissimum & ter beatum archiepiscopum & patriarcham Tarasium, salutabiliter suscipio, & colo atque adoro preciosas & sacras iconas: eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Hypatius sanctissimus episcopus Nicææ dixit: Orthodoxis literis quæ missæ sunt ab oriente, id est, a summis sacerdotibus qui ibidem sunt, ad sanctissimum & ter beatum patriarcham Tarasium, consentio, & ea quæ confessi sunt, recipio; & sanctas ac venerabiles imagines honoro & adoro & amplector: & omnes qui non sequuntur confessionem hanc, alienos opinor a catholica ecclesia, & anathemati subdo.

Εὐθύμιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Σαρδῆς εἶπεν· ὡς ἐν πάσι τῇ ἀληθείᾳ ἑξακολουθῶν, & ταῖς ἁγιάδοσι τῶν ἁγίων ἀποστόλων & πατέρων ἐν ἐξαρτάματός, σωμαίνω & τοῖς ἁγίως ἀναγνωδοῖσι χροσθίμασι Ταρασίου τοῦ ἀγιώτατου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου & οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, καὶ τοῖς διὰ πεμφθεῖσι ἁγίοις ἀνατολῆς πατριαρχῶν, καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐμὸν φρόνημα ποιεῖτε τῶν ἱερῶν ὁδημάτων, καὶ ποιεῖτε τῶν σεπτῶν εἰκόνων, ἐν καὶ ἀπερθελλακτον ἠγορομα. Ἐδὲν ὁ ἁγίων τῶν κενολογουῦντας ἢ φλυαροῦντας καὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ μὴ σοιχοῦντας τοῖς ἀγιωτάτοις πατριαρχαῖς, ἀίρετικοῖς καὶ διεστραμμένοις γνώσκω, καὶ τῆς αὐτῶν κοινωνίας μακραν ἐμαυτὸν τίθημι.

Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· καὶ τὰ σαλεῖντα χροσθίματα παρὰ τῶν ἀρχιερέων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως ποιεῖς ἁγιωτάτων & τεισμακάριστον ἀρχιεπίσκοπον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην Ταρῶσαν, ἀσπασίως ἀποδέχομαι, & σέβομαι, καὶ προσκυνῶ τὰς εἰκόνας καὶ ἱεράς εἰκόνας· καὶ Ἐδὲν μὴ οὕτω φρονοῦντας ἀναθεματίζω.

Ἰπάτιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπε· τοῖς σαλεῖσιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἁγίοις ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων ὀρθοδόξοις χροσθίμασι ποιεῖς ἁγιωτάτων & τεισμακάριστον οἰκουμηνικὸν πατριάρχην Ταρῶσαν σοιχῶν, & τὰ ἁγίων ὁμολογηθέντα ἀποδέχομαι, καὶ τὰς ἀγίας καὶ σεπτάς εἰκόνας τιμῶ, καὶ προσκυνῶ, καὶ ἀσπάζομαι· & πάντας Ἐδὲν μὴ ἐπιμέτρῳι τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ, ἄλλοτελοῖς ἠγορομα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, & τῶν ἀναθεματῶν ὑποβάλλω.

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 787.

Ηλίας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κρήτης εἶπε· τοῖς σαλείσι γραμμασιν δὸς τῆς ἀνατολῆς ἀκολουθῶν σοιζῶ ἔσωπήθημι.

Σταυρακιὸς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καλχηδόνος εἶπε· τὰ ἀναγνωθέντα γραμματὰ Ταρσίου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, καὶ τὰ δὸς τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως παρὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχιερέων, τριάντων οἰκειότητῶν ἐχθρῶν καὶ ἡρώδου ἀρχιερέως Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μετὰ μίαν ἐσφρότητα ἐν αὐτοῖς εἶναι, ἀλλὰ πελείαν τωπότητα· ὡς ἐν ἑαυτῷ αὐτῷ ἀμφω εἶναι, ἡρώου πεπληροφωμένα πάσης ὀρθοδοξίας. διὸ καὶ ἡμῶν οὕτως ὁμολογῶ, καὶ ἄλλοτελοῦς ἡρώου ἐδὼν μὴ οὕτω φρονουῦνται.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τοῦ Δυρραχίου εἶπε· τοῖς σαλείσιν δὸς τῆς ἀνατολῆς παρὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχιερέων ὀρθοδόξοις γραμμασιν πρὸς Ταρσιον τὸ ἀγιώτατον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην σοιζῶ ἔσωπήθημι, καὶ τῆς ἑαυτῶν ὁμολογηθέντων τῶν ἐκδοσῶν δὸς δέχομαι· καὶ ἐδὼν μὴ οὕτω φρονουῦνται ἀναθεματίζω.

Επιφάνιος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος τῆς ἐκκλησίας Κατάνης, καὶ τῶν πόπων ἐπέχων Θωμᾶ τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σαρδηνίας, εἶπεν· ἄλληδες, ὅτι κηλεῖα μέλιτος λόγος καλός· γλυκασμα δὲ αὐτῶν ἰασις ψυχῆς, ὡς γέγραπται. ἰδοὺ τὸν ἑαυτῶν ἀναγνωθέντων σαυδοτικῶν γραμματῶν τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου τῆ βασιλευσσης Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου νέας Ρώμης, ἀ πρὸς ἐδὼν τῆ ἀνατολῆς ὀρθοδόξοις ἀπέστειλε.

Concil. Tom. 19.

Elias sanctissimus episcopus Cretæ dixit : Destinatas literas ab oriente sequens consentio & paciscor.

Stauracius sanctissimus episcopus Calchedonenfis dixit : Lectis literis sanctissimi & beatissimi archiepiscopi & patriarchæ, eas quæ ab orientalis dioeceseos summis sacerdotibus destinatae sunt, talem proprietatem habere ad illas quæ sunt Constantinopolitani pontificis arbitror, vt nulla diuerfitas inter illas esse videatur, sed perfecta identitas : ita vt vnum vtræque sint, id est, plenæ omni orthodoxia. Propter quod & ego ita confiteor, & alienos reor esse, qui ita non sentiunt.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit : Destinatis ab orientis summis sacerdotibus orthodoxis literis ad Tarasium sanctissimum patriarcham assentior & concordo, & eorum quæ confessi sunt, expositionem recipio : & eos qui ita non sentiunt, anathematizo.

Epiphanius Deo amabilis diaconus ecclesiæ Catanæ, & locum tenens Thomæ sanctissimi episcopi Sardinia, dixit : Verum est, quia faui mellis sunt verba fanitas animæ, sicut scriptum est. Igitur ecce & synodicae literæ quæ modo lectæ sunt, sanctissimi regis Constantinopolis archiepiscopi nouæ Romæ, quas ad orientis orthodoxissimos summos sacerdotes transmisit ;

Proverb. 16.

C c ij

& illæ quæ ab ipsis rescriptæ sunt, dulci ac odorifero fauo fidei sanctorum patrum efflorentes, omnium nostrum intelligibiles sensus suavitate rigauerunt, & animo in fide claudicantes robusta orthodoxi virtute magisterii sanauerunt. Quapropter & ego his paria sapiens, admitto & amplector venerabiles imagines secundum antiquam consuetudinem. Et illud apostaticum reuera Concilium, quod quidam etiam septimam non iure sed desipientes nuncupant Synodum; nec non & eos qui idipsum sapiunt, terribilibus transmitto anathematibus.

Leo sanctissimus prepositus & locum retinens metropoleos Sidæ dixit: Gratia Christi veri Dei nostri, destinatis literis ab orientis summis sacerdotibus ad Tarasium sanctissimum archiepiscopum & patriarcham, annuo, & permaneo: & eos qui ita non sapiunt, anathemati transmitto.

Nicolaus reuerendissimus monachus & hegumenus monasterii Apri, & locum retinens metropoleos Tyanensium, promulgauit similiter.

Gregorius sanctissimus episcopus Neocæsariæ dixit: Destinatis literis a summis sacerdotibus qui in oriente sunt, ad Tarasium sanctissimum patriarcham, consentio, & admitto atque saluto sanctas imagines ac venerabiles iconas: & eos qui ita non sapiunt, anathemati submitto.

Theodorus sanctissimus episcopus Catanæ dixit: Qui pie-

καὶ μὲν τοὶ καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πρὸς αὐτὸν ἀνταποσαλέντα, γλυκεῖ τε καὶ βύσσω κελῶ τῆς ἡγίας ἀγίας πατέρον ὀρθοδόξου πίστεως ἀειμνηζήματα, τὰς πάντων ἡμῶν νοεραὶς αἰδησὶς τῆ βωδία κατήρδευσε, καὶ εἰς κατὰ ψυχῶ ἐν τῆ πίστι χαλῶντας τῆ βωσιπῆ δυνάμει τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας ἐξείασαντο. διὸ δὴ καὶ γὰρ τοῖσι τὰ ἴσα φρονῶν, ἀποδέχομαι καὶ ἀειψύσσομαι τὰς σεπίας εἰκόνας καὶ τὴν δερχίδεν παράδοσιν, δηλαδὴ τὴν ἀποστολικῶν, ἐκείνο δὲ τὸ σινέδριον, ὃ πνεῖ καὶ ἐβδμήν ἀδύσμως παρελήθησαν σωῶσιν, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ αὐτῶ φρονουῶντας πῶς φοβεροῖς ἀποπέμπομαι ἀναθέμασιν.

Λέων ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος ἐ τὸν τόπον ἐπέχων τῆ μητροπόλεως Σίδης εἶπε· χερὶ χερσὶ τῶ ἀληθινῶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῖς σαλέσι ράμμασι πρὸς τῆς ἀνατολῆς δερχερέων πρὸς Ταρῶσιον ἁγιώτατον δερχεπίσκοπον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην σοχῶ καὶ ἐμδρῶ· εἰς εἰς μὴ οὕτω φρονουῶντας ἀναθέμασι παραπέμπο.

Νικόλαος ὁ βλαβείατος μοναχὸς ἐ τὸν τόπον ἐπέχων τῆς μητροπόλεως Τυανῶν, ἐξέφωνησεν ὁμοίως.

Γρηγόριος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπε· πῶς σαλέσι ράμμασιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς πρὸς τὸ αὐτῶ δερχερέων πρὸς τὸ ἁγιώτατον ἐ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην, σοχῶ, ἐ ἀποδέχομαι, καὶ ἀσπάζομαι τὰς ἀγίας καὶ σεπίας εἰκόνας· εἰς εἰς μὴ οὕτω φρονουῶντας ἀναθέμασι ὑποβάλλω.

Θεόδωρος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Κατανῆς εἶπε· οἷς ὁ τῆς βλαβείας

ANNO
 CHRISTI
 787.
 μεμελέτηται ἕως, τοῦ τοῦ δὴ τοῦ παύ-
 πως ἔο τῆς ὀρθοδοξίας διαλάμπεται
 λόγος, εἰκότως τοῦ νω κὶ ἡ ἐμὴ βραχυ-
 πης τοῖς ἀναγνωστέοις ἱεροῖς ἔ σωδο-
 κοῖς γράμμασι τῶ ὁσιωτάτου κὶ μακα-
 ριωτάτου τῆς βασιλευσῆς τῶ πόλειων
 δεξιπαιδίου Ταρσίου, ἀ πρὸς
 ἑστὸν τῆς ἐλάας ὁξαπέτερον· ἐπὶ γὰρ μὲν
 ἔ τοῖς ἁπλῶν πρὸς αὐτὸν ἰστορη-
 λῆσι νουνεχῶς τῶ τῆς διανοίας ἐνερεί-
 σασα ὄμμα, κὶ πάντα τῆ τῶ ἀγίων πα-
 τέρον συμφωνοῦντα ὀρθοδόξω πῆσι
 διὰ τῆς ἀναγνωσεως ἐγνώ, διὸ τὰ αὐτὰ
 αὐτοῖς φρονῶν, ἰστοδέχομαι τὰς ἱεράς
 ἔ σεπίας εἰκόνας· πρὸς δὴ τῶ πῆσι
 γεροντίων καινοτομίῳ τῆς ἐφυλλομέ-
 νης ἐβδόμης ψευδοσωόδου, κὶ ἑστὸν τὰ
 αὐτὰ αὐτῆ φρονοῦντας τοῖς ἀναδεμα-
 πομοῖς ἰστοπέμπωμαι.

Ἀναστάσιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Νικοπόλειος παλαμῆς Ἠπείρου εἶπε·
 σύμφωνα ὅσον τὰ σωδοκὰ γράμ-
 ματα Ταρσίου τῶ ἀγιωτάτου ἔ οἰ-
 κουμηνικοῦ πατριάρχου, ἔ τὰ ἀντί-
 γραφα αὐτῶν τὰ ἰστο τῆ τῆς ἀνατο-
 λῆς δεξιπαιδίου, σωπῆδεμαι αὐτοῖς, ἔ
 ὁμολογῶ οὕτω φρονεῖν, κὶ μέγχι τέλοισ
 ἀπρῶτος διαμῆνεν· ἔ ἰστοδέχομαι ἔ
 ἀπαρῶμαι τὰς σεπίας κὶ ἱεράς εἰκόνας,
 ἔ ἑστὸν μὴ οὕτω φρονοῦντας τῶ ἀνα-
 δεμαπ ἰστοβάλλω.

Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ταυ-
 ρομηδίου εἶπεν· ὡσπερ ἐν φρονοῦντες
 ἐληλυθάμεν, οὕτως κὶ ἐν λέξαν ἐδι-
 δάχθημεν, συμφώνων τοῦ νω οὐσῶν τῶ
 ἰστο ἀναγνωστέοις συνδοκῶν κεραμῶν
 Ταρσίου τῶ ὁσιωτάτου οἰκουμηνικοῦ
 πατριάρχου, τῶ σαλεισῶν παρ' αὐτῶ
 πρὸς ἑστὸν τῆς ἐλάας ἀγιωπέτοις δεξι-
 ρεῖς, ἔ τῶ ἀντιγράφων τῶ ἁπλῶν

tatis meditantur modum, his
 vtique & orthodoxia sermo re-
 fulget. Competenter igitur &
 mea breuitas lectis sacris ac sy-
 nodicis literis sanctissimi & bea-
 tissimi reginae ciuitatum sum-
 mi praefulis Tarasii, quas ad eos
 qui in oriente sunt, transmisit:
 nihilo minus & his quae ab eis
 ad ipsum directae sunt, intentae
 mentis visum infigens, per om-
 nia sanctorum patrum concor-
 dantes orthodoxae fidei per le-
 ctionem cognouit. Ideoque
 cum illis haec sentiens, recipio
 & saluto sacras & venerabiles
 iconas: & manifeste vocum no-
 uitatem quae facta est Synodi,
 quae septima susurrando dici-
 tur, nec non & eos qui cum illa
 sapiunt, anathematismis trans-
 mitto.

Anastasius sanctissimus epi-
 scopus Nicopoleos veteris Epiri
 dixit: Concordantes intuens
 synodicas literas Tarasii sanctif-
 simi patriarchae, & rescripta
 earum quae ab orientis summis
 sacerdotibus missa sunt, con-
 sentio illis, & confiteor ita sa-
 pere, & vsque in finem innocuus
 permanere. Et recipio & salu-
 to venerabiles & sacras iconas:
 & qui ita non sapiunt, anathe-
 mati submitto.

Ioannes sanctissimus episco-
 pus Tauromeniae dixit: Sicut
 vnum sentientes conuenimus,
 ita & vnum dicere didicimus.
 Concordantibus igitur syno-
 dicis apicibus Tarasii sanctif-
 simi patriarchae, qui lecti sunt,
 quique destinati fuerant ab eo
 ad orientis sanctissimos sacer-
 dotes, & rescriptis quae ab illis ad

ipsum destinata sunt sancta & orthodoxæ fidei sex vniuersalium Synodorum, ita & ego credo, recipiens & adorans sanctas & venerabiles imagines: & in hac orthodoxa fide viuens opto astare ante tribunal Christi cum fiducia. & qui sic non sentiunt, anathema sint.

Gregorius sanctissimus episcopus Pisinuntensium similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Claudiopolcos similiter.

Basilius sanctissimus episcopus Sylæi similiter.

Michael sanctissimus episcopus Synadensium similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensium similiter.

Leo sanctissimus episcopus Iconii similiter.

Leo sanctissimus episcopus Rhodi similiter.

Georgius sanctissimus episcopus Pisidiæ similiter.

Eustathius sanctissimus episcopus Laodiceæ similiter.

Constantinus sanctissimus episcopus Pergæ similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Seleuciæ similiter.

Theophylactus Deo amabilis diaconus & vicarius Stauropolitensium metropoleos similiter.

Nicolaus sanctissimus episcopus Hierapoleos similiter.

Leo sanctissimus episcopus Carpathi similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Amorii similiter.

πρὸς αὐτὸν πεμφθέντων ἵνα ἐκ τῆς ἀγίας & ὀρθοδόξου πίστεως τῆς ἐξ οἰκουμένων σωθῶν, οὕτως καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν ἀποδεχόμενος καὶ προσκυνοῦν τὰς ἀγίας & σεπτείας εἰκόνας. καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὀρθοδόξῳ πίστι ἕχομαι ἡσυχίας παραστῆσαι τῷ βῆματι τῆς Χριστοῦ πατρῴσιας. καὶ εἶναι μὴ οὕτω φρονοῦντας ἀναθεματιστοὺς ἀλλω.

Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γισινουῦπος ὁμοίως.

Νικήτας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως ὁμοίως.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Συλαίου ὁμοίως.

Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σινάδων ὁμοίως.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μύρων ὁμοίως.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἰκονίου ὁμοίως.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ρόδου ὁμοίως.

Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Πισιδίας ὁμοίως.

Εὐστάθιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λαοδικείας ὁμοίως.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γέρρης ὁμοίως.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σελυκείας ὁμοίως.

Θεοφύλακτος διάκονος καὶ τοποτηρητὴς τῆς Σταυροπολιτῆς μητροπόλεως ὁμοίως.

Νικόλαος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως ὁμοίως.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καρπάθου ὁμοίως.

Θεοδόσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Ἀμορίου ὁμοίως.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Χρυσόφορος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Φάσιδος ὁμοίως.

Κύριλλος μοναχὸς καὶ τοποτηρητὴς
 Νικητα Ἐπισκόπου Γοθίας, ὁμοίως.

Οἱ λοιποὶ ὁσιώτατοι Ἐπίσκοποι ἔξε-
 Φώνησαν.

Γὰρ ἡ καὶ χάριν Χρυσόφου τῆς Ἀλη-
 θινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔφιλῶσε ἐξ ἁπ-
 σμα τῆς γαλιωσιτῶν ἡμῶν καὶ ὀρ-
 θοδοξῶν βασιλείων σωμαθεοειδέσα ἁ-
 γία συνέδος πλὴν ἡγομένην διάφο-
 ρῶν παρὰ Ἀδριανὸν πᾶσι τῆς πρε-
 σβυτήρας Ρώμης πρὸς τὸν ὀρθοδόξοις
 ἡμῶν βασιλεῖς, καὶ Ἰννοκίῳ ἀναγω-
 σθέντα χαρτίῳ, ὅρον ὀρθοδοξίας τῆς ἀ-
 γιωτάτου ἑκαταετησίου οἰκουμε-
 νικοῦ πατριάρχου Ταρσίου ὄντα, ἔ-
 πα δὸς τῆς ἀνατολῆς ἀναπεμφθέντα
 πρὸς τὴν αὐτὴν μακαριότητα παρὰ τῶν
 χειρῶν ἡμετέρων ἀποδεχόμενοι
 σοιχομένω, ἔαπαξόμεθα, ἔπιμη-
 κῶς προσκυνοῦμεν τὰς ἱεράς καὶ σε-
 βασιμίας εἰκόνας καὶ τὴν κατ' ἀπο-
 ἡμῶν ψευδοσύλλογον Ἐπίκασμα-
 ρίσις τούτων ἀνασκάπτοντες, τῶν ἀνα-
 μαλι παρὰ τὴν ἀπομνημόνευ. ἀλλ' ὁ Θεὸς Φυ-
 λαξοὶ τῶν δεσποτῶν ἡμῶν τῶν ἀγα-
 θῶν, ἔφ' ἀγιώτατον πατριάρχῳ.

Ταρσίσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης
 εἶπεν ἡ φιλωνεικία πέπαι, ἔτ' ἡ με-
 στήριον ἤρθη τῆς ἁγίας. ἀνατολή τῆς,
 δύσις, ἀρκτος, ἔμισσηβρία, ὑπὸ ζυγὸν
 ἕνα ἔμῳ συμφωνίῳ γέροντα.

Ἡ ἁγία συνέδος εἶπε· δόξα σοι ὁ
 Θεὸς ὁ ἐνώσας ἡμᾶς.

Ταρσίσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπε· χάρις τῶν εἰρλωποισιῶ Χρυσό-
 φου τῶν Ἀληθινῶν Θεῶν ἡμῶν, σὺ τῶ πα-
 τρι καὶ τῶ παναγίῳ πνεύματι, εἰς τὸν
 αἰῶνα. ἀμήν.

Christophorus sanctissimus e-
 piscopus Phasidis similiter.

Cyrillus monachus & locum
 tenens Nicetæ episcopi Got-
 thicæ, similiter.

Reliqui sanctissimi episcopi [at-
 que monasticæ dignitates]
 promulgauerunt.

Tota Synodus quæ per gra-
 tiam Christi veri Dei nostri, &
 amatricem pietatis sanctionem
 tranquillissimorum & orthodo-
 xorum imperatorum nostro-
 rum congregata est, relationem
 quæ facta est ab Hadriano papa
 senioris Romæ ad orthodoxissi-
 mos imperatores nostros, &
 chartam orthodoxæ definitio-
 nis sanctissimi & beatissimi pa-
 triarchæ Tarasii, quæ nunc le-
 gata est; atque literas quæ ad bea-
 tudinem eius ab orientis sum-
 mis sacerdotibus missæ sunt, re-
 cipientes consentimus, & saluta-
 mus, & honoranter adoramus
 sacras & colendas iconas: &
 pseudofyllogum qui contra eas
 factus est in destructionem ea-
 rum, effodientes, anathemati
 mittimus. Sed Deus omnipo-
 tens conseruet dominos nostros
 bonos, & sanctissimum patriar-
 cham.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Contentio quieuit,
 & medius paries sublatu est
 inimicitie. Oriens, occidens,
 septemtrio, & mesembria, sub
 iugo vno & vna consonantia fa-
 cti sumus.

Sancta Synodus dixit: Glo-
 ria tibi Domine, qui vnisti nos.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Gratias pacifico Chri-
 sto vero Deo nostro cum Pa-
 tre & Spiritu sancto, in sæcula.
 Amen.

Sancta Synodus laudatit.
 Multos annos imperatorum.
 Constantini & Irenæ magno-
 rum imperatorum & principum
 multos annos.
 Orthodoxorum imperatorum
 multos annos.
 Custodes fidei Domine serua.
 Auxiliatores ecclesiae Domine
 serua.
 Noui Constantini & nouæ He-
 lenæ æterna memoria.
 Pacificam Domine vitam da
 eis.
 Patriarcharum multos annos.
 Sacri senatus multos annos.

Η ἀγία συνόδος βίβημισε.
 Πολλά τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.
 Κωνσταντίνου ἔειρήνης μεγάλων βα-
 σιλέων καὶ αὐτοκρατόρων πολλά τὰ ἔτη.
 Ορθοδόξων βασιλέων πολλά τὰ ἔτη.
 Τοῖς φύλακας τῆς πίστεως κύριε φύ-
 λαξον.
 Τοῖς ὑποερασταῖς τῆς ἐκκλησίας κύ-
 ριε κράττωνον.
 Νέου Κωνσταντίνου ἔνεας Ελένης αἰώ-
 νια ἡ μνήμη.
 Εἰρήνωσιν κύριε ζωὴν αὐτοῖς.
 Τῶν πατριαρχῶν πολλά τὰ ἔτη.
 Τῆς ἱεραῆς συγκλήτου πολλά τὰ ἔτη

ANNO
 CHALISTE
 787

ACTIO QVARTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

IN nomine Domini & domi-
 natoris Iesu Christi veri Dei
 nostri. Imperio piissimorum
 & amicorum Christi domino-
 rum nostrorum Constantini &
 Irenæ a Deo redimitæ matris
 eius, octauo anno consulatus
 eorum, Kalendis Octobris, in-
 dictione XI.

Conueniente sancta & vni-
 uersali Synodo, quæ per diui-
 nam gratiam & piam sanctio-
 nem eorumdem Deo confirma-
 torum imperatorum congrega-
 ta est in Nicensium clara metro-
 poli Bithyniensium prouinciæ;
 id est, Petro reuerendissimo ar-
 chipresbytero sanctissimæ Ro-
 manæ ecclesiae sancti apostoli
 Petri, & Petro reuerendissimo
 presbytero monacho & abba-
 te venerabilis monasterii sancti
 Sabbæ Romæ siti, retinentibus
 locum apostolicæ sedis almi &
 sanctissimi archiepiscopi senio-
 ris Romæ Hadriani; Tarasio-
 que almo & sanctissimo archi-

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ-
 μῶν βασιλείας τῶν βίσεβερσάτων καὶ φιλο-
 χείρων δεσποτῶν Κωνσταντίνου ἔειρή-
 νης τῆς αἰῆς Θεοτόκου μητρὸς, ἑποῖς ὀδοῦ
 τῶν αὐτῶν ὑποεραστῶν, καλαίδας Οκτω-
 βελαῖς, ἰνδικτιωνος ἐνδεκάτης.

Συνελθούσης τῆς ἀγίας ἑοικουμε-
 νικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεῖον χάριν καὶ
 βίσεβερσάτων τῶν αὐτῶν Θεοκρεσ-
 των βασιλέων συναναθερισθείσης ἐν τῇ
 Νικαίων λαμπερᾷ μητροπόλει τῆς Βι-
 θυνῶν ἐπαρχίας· πουτίσι Πέτρου ἔπι βί-
 σεβερσάτου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ
 Ρώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἔπι ἀγίου
 Δοσολοῦ Πέτρου, ἔπι Πέτρου ἔπι βίσεβερ-
 σάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ ἔπι ἡγουμέ-
 νου τῆς κατὰ Ρώμην διαγοῖς μονῆς τῆς ἀ-
 γίου Σάββα, ἐπεχόντων τὸ τόπον τῆς
 Δοσολικῆς καθεδρᾶς τῆς ὁσιωτάτου ἔπι
 ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυ-
 τῆρας Ρώμης Ἀδριανοῦ· Ταρσίου τε
 τῆς ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχι-
 επισκόπου